

смъртта на сына си Иполита: той бы былъ щастливъ ако не бѣ толкози бързъ и раздражителенъ. Ты видишь и Ахилла, подпрѣнъ на кошето си, по причина на раната която пріе на петата си отъ ржцѣтъ на низкаго Париса, и която свърши днитъ му. Ако бы былъ той толкози мждъръ, праведенъ, и въздърженъ, колкото бѣ бързъ, боговетъ му быхъ подарили едно дълго царуване; но тѣ са емилихъ за Фтіотійцытъ и за Долопытъ връху които той естественно трѣбаше да царува слѣдъ Пелея: тѣ не щѣхъ да предадѣтъ толкози народы на единъ человекъ яростенъ, и пораздражителенъ отъ найбурното море. Но орисницытъ пресѣкохъ жицата на днитъ му; той бѣ като цвѣтъе едва цвѣвило, което остро рало прерѣзва, и което пада преди края на деня въ който бѣ са родило. Боговетъ са служихъ съ него както съ пороитъ и съ буритъ само за да накажѣтъ человекытъ за престѣпленіята имъ; тѣ са служихъ съ Ахилла за да съборикътъ Троянскытъ стѣны, за да отмѣстикътъ вѣроломството на Лаомедона и гнусната любовь на Париса. Слѣдъ като употребихъ тѣй туй орждіе на отмѣщеніята си, тѣ са укротихъ, и отказахъ на сълзытъ на Тетида (а) да оставикътъ подълго време на земята младыя този герой, който не бѣше способенъ за друго освѣнъ да смутява человекытъ, да събарикъ градища и царства.

„Но виждашь ли другыя този съ суровото лице? той е Аякъ, сынъ Теламоновъ и Ахилловъ братанецъ. Ты познавашъ несумненно каква бѣ неговата слава въ битвытъ? Слѣдъ смъртта на Ахилла, той са препрѣ че неговытъ оржжія не трѣбаше да са дадѣтъ на другого освѣнъ на него. Баща ти не помысли че е длъженъ да му ты устжи: Гърцытъ ты приехъ на Одиссея. Аякъ са уби отъ отчаяніе; негодованіето и яростъта сж еще изображены на лицето му. Не ся приближавай до него, сыне мой; защото той ще помысли че искашь да го укоришь въ злочастіето му: той заслужва състраданіе. Не забѣлзвашъ ли че той ны глѣда съ негодованіе, и влѣзва бърже въ тъмныя онзи лѣсъ, защо-

---

(а) Тетида бѣше морска богыня и майка на Ахилла.